

Sygn. akt II DIZ 40/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Sławomir Niedzielak

w sprawie o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w W. -T. G.,
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym,
pisma Sędziego Sądu Najwyższego Pawła Zuberta z dnia 15 września 2021 r. o powstrzymaniu się od rozpoznawania sprawy w przedmiocie zażalenia sędziego Sądu Okręgowego w W.- T. G. na uchwałę Sądu Najwyższego o zezwoleniu na pociągnięcie wyżej wymienionego do odpowiedzialności karnej
na podstawie stosowanego a contrario art. 40 i 41 § 1 kpk

postanawia:

pozostawić pismo bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego Paweł Zubert, zarządzeniem z dnia 8 marca 2021 r. w sprawie DIZ 40/21 został wyznaczony do rozpoznania zażalenia sędziego Sądu Okręgowego w W. T. G. na uchwałę Sądu Najwyższego o zezwoleniu na pociągnięcie wyżej wymienionego sędziego do odpowiedzialności karnej.

W dniu 15 września 2021 r. Sędzia Sądu Najwyższego Paweł Zubert złożył oświadczenie następującej treści: „Uwzględniając treść przepisów: Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, prawa krajowego i międzynarodowego, a nadto wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 lipca 2021 roku w sprawie o sygn. P 7/20, postanowienie Wiceprezes Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 14 lipca 2021 roku, sygn. C - 204/21 oraz zarządzenie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego nr 91/2021 z 5 sierpnia 2021 roku, a w szczególności § 4 tego

zarządzenia, a także argumentację uzasadniającą wydanie tego zarządzenia, za zasadne i konieczne uważam powstrzymanie się od rozpoznawania - do dnia 15 listopada 2021 roku sprawy w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w W. T. G. o sygn. II DIZ 40/21.

Niniejsze oświadczenie sporządzono, celem załączenia do akt o sygn. II DIZ 40/21, w związku z wyznaczeniem na dzień 28 września 2021 roku posiedzenia Sądu Najwyższego w przedmiocie rozpoznania zażalenia sędziego T. G. na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2021 r., sygn. I DI 6/21.

Zarządzeniami z dnia 9 lutego 2022 r. Prezes kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego uznał wyżej cytowane oświadczenie za żądanie sędziego wyłączenia od rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Oświadczenie Sędziego Sądu Najwyższego Pawła Zuberta, zważywszy na jego treść, bezsprzecznie nie stanowi oświadczenia o zaistnieniu przesłanek wyłączenia sędziego, o których mowa w art. 40 k.p.k., ani też żądania, o którym mowa w art. 41 § 1 k.p.k., a zatem nie może być poddane rozpoznaniu w trybie przepisów Działu II, Rozdziału 2 Kodeksu postępowania karnego. Jeśli już powinno, z uwagi na oczywistą odmowę wykonywania podstawowych konstytucyjnych obowiązków sędziego, powinno być przedmiotem ewentualnych działań służbowych właściwych organów Sądu Najwyższego.